

digheden i Danmark kommer jo igennem det 8 procents arbejdsmarkedsbidrag, som vi alle ser på vores skattetræk på vores lønsedler hver eneste måned.

Så jeg har utrolig svært ved at forstå det her forslag, det må jeg ærligt indrømme. Jeg spurgte også hr. Ole M. Nielsen, da jeg mødte ham i dag på gangene på Christiansborg, om det var blevet til i en tung natte-time, for jeg synes faktisk ikke, at man i et demokratisk samfund som det danske med et forslag som dette kan tvinge folk ind i noget som helst.

Og det vil sige, som arbejdsministeren også gjorde opmærksom på, at jeg vil gerne se præcis, hvordan man vil fange alle dem, der eventuelt ikke p.t. er med i en a-kasse.

Lad os glæde os over, at så mange er det, godt 2 millioner. Men når der er 300.000-400.000, der ikke ønsker det, så må man ikke have lov til at glemme, som også det blev sagt, da ministeren kommenterede forslaget, at de kan jo ikke søge hverken understøttelse, hvis de skulle blive ledige, og ej heller efterløn, og hvad ved jeg.

Så det er et valg, folk har foretaget, og jeg troede faktisk, det var helt i tråd med Kristeligt Folkepartis hovedsynspunkter, grundsynspunkter, at man tvinger ikke folk ud i noget.

Så jeg synes ikke, jeg kan sige klarere, end jeg har gjort her, at det forslag kan vi bestemt ikke støtte, når det kommer til afstemning. Hvad der skete for 10 år siden – det var nok, lige da jeg var kommet i Folketinget – vil jeg ikke hæfte for, det må statsministeren, som dengang var noget andet her i systemet, så gøre. Han var sikkert socialdemokratisk arbejdsmarkedsordfører, hvis jeg husker rigtigt. Det var han.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hylder i høj grad frihedsbegrebet og hylder også princippet om at tage vare på sin egen situation. Men kendsgæringen er jo, at de mennesker, som måske i de unge år er nogle vældige nogle, som er helt sikre på, at de har job, de udvikler virksomheder osv., de risikerer jo også at komme i klemme en gang imellem.

Og så ynder vi ikke – det tror jeg ikke engang, undskyld, Dansk Folkeparti ynder – at have folk til at ligge på gaden og dø af sult. Og så har de alligevel muligheden ligesom alle andre, selv om de ikke har bidraget til fællesskabet, til solidarisk betaling til dagpengesystemet, for at henvende sig og få en skattefinansieret forsørgelse.

Kan hr. Poul Nødgaard ikke se, at der er et problem dér, at der er nogle, der nok måske synes, at de kan tage ansvaret for egen situation, men det stikker vi dem jo ikke i næsen, når de ligger i grøften, når de ligger med næsen i asfalten og har brug for hjælp, fordi de måske alligevel ikke var helt så dygtige og helt så sikre i jobbet, som de havde troet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er selvfølgelig kedeligt, hvis det går sådan for nogle enkelte danskere. Men fordi det skulle gå så dårligt for nogle enkelte, eventuelt erhvervsdrivende eller andre, jeg ved ikke, hvem hr. Ole M. Nielsen tænkte på, så kan det jo ikke gå an, at vi laver en lovgivning, som fuldstændig vender op og ned på tingene.

Jeg vil så lige i den forbindelse gøre hr. Ole M. Nielsen opmærksom på, at hvis de, der eventuelt ikke forsikrer sig, fordi det ønsker de ikke, skulle komme i den situation, som hr. Ole M. Nielsen beskriver, så er det jo sådan, at hvis f.eks. de pågældende har et, skal vi sige gældfrit hus, eller hvad ved jeg, så kan de jo ikke gå på socialkontoret og bede om hjælp, uden at det bliver tilbagebetalingspligtigt, eller jeg ved ikke, om man ligefrem kan sige til folk, at man så må tage et lån i sit hus.

Kontanthjælp udmåles efter, om der er en trang, og hvis der ikke er en trang, så kan man ikke få noget udbetalt. Så jeg synes, det er et eksempel, jeg ikke helt kan tage til mig som mit i hvert fald, men hr. Ole M. Nielsen har selvfølgelig lov at have en anden opfattelse.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Det beslutningsforslag her betyder reelt, at det nuværende system med indbetaling til a-kassen afskaffes, og at bruttoskatten eller arbejdsmarkedsbidraget, kaldet det, hvad man vil, skal sættes op, så alle skal betale.

Beslutningsforslaget går ud på, at alle selvstændige og lønmodtagere, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, pålægges at skulle indbetale et bidrag på størrelse med det, der indbetales af dem, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, for at kunne modtage dagpenge.

I bemærkningerne anføres, at det især er gruppen af mennesker, der hovedsagelig er i gode, faste stillinger, altså nogle steder, hvor der er mindst risiko for at blive arbejdsløs, ja, det er dem, der sigtes på.